

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **TERMO Děčín, a. s.**, IČO: 64050882,
sídlem Oblouková 958/25, 405 02 Děčín,
zastoupená Mgr. Lukášem Votrubou, advokátem,
sídlem Moskevská 637/6 460 01 Liberec,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48 , 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2021, č. j. KUUK/033162/2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2021, č. j. KUUK/033162/2021, kterým bylo zamítnuto její odvolání a bylo potvrzeno stavební povolení Magistrátu města Děčín, odboru stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 6. 8. 2020, č. j. MDC/83859/2020. Stavebním povolením stavební úřad na základě žádosti Společenství vlastníků jednotek domu č. p. X, ul. X, město Děčín (dále jen „stavebník“), podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), schválil změnu dokončené stavby: „*Změna způsobu vytápění a přípravy tepelné vody bytového domu ul. X č.p. X, 405 02 Děčín, Děčín, Děčín III-Staré Město č.p. X*“ na pozemku st. p. č. X v k. ú. Děčín-Staré Město (dále jen „stavba“).

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě nejprve stručně shrnula dosavadní průběh projednávané věci. Následně upozornila na to, že v rámci své podnikatelské činnosti mj. vyrábí tepelnou energii a dále tuto tepelnou energii rozvádí, přičemž k rozvodu tepelné energie používá soustavu zásobování tepelnou energií (dále jen „SZTE“), jak je definována v § 2 odst. 2 písm. c) bodu 14. zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „energetický zákon“). Konstatovala, že SZTE je nemovitou věcí a je stavbou ve smyslu § 509 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“).
3. Žalobkyně namítala, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, neboť nezjistily, jaká část domovních rozvodů tepla je majetkem vlastníků jednotek v domě, resp. jaká část je ve vlastnictví žalobkyně. Dle žalobkyně předmětná stavba zasahuje do SZTE, především do uzavíracích armatur, domovních rozvodů, které jsou ve vlastnictví žalobkyně a signalizačního kabelu. Dodala, že skutečnost, že došlo k zásahu do vlastnického práva žalobkyně, je zřejmá i z projektové dokumentace, dle které má dojít k uzavření armatur ve vlastnictví žalobkyně, k osazení nového uzavíracího ventilu včetně zaslepovací příruby a k následné demontáži kompaktní předávací stanice. Žalobkyně konstatovala, že SZTE je nutno dle § 2 odst. 1 písm. m) bod 2 stavebního zákona považovat za technickou infrastrukturu, tedy za samostatnou stavbu a k zásahu do ní měl být doložen souhlas žalobkyně jakožto jejího vlastníka ve smyslu § 184a stavebního zákona. Dále poukázala na skutečnost, že stavební úřad stavbu povolil bez toho, aniž by provedl úvahu o tom, že uzavření armatur je zásahem do vlastnického práva žalobce a toto uzavření musí předcházet kolaudaci stavby, resp. fyzickému odpojení od SZTE. Doplnila, že odstraněním stávajícího zdroje tepla za situace, že armatury nebudou oprávněným subjektem uzavřeny, může dojít k ohrožení života, zdraví a majetku.
4. Na otázku vlastnictví teplotního zařízení upozorňovala žalobkyně již v řízení před stavebním úřadem, který se však s touto námitkou žalobkyně nijak nevypořádal. Rovněž žalovaný se nevypořádal s odvolací námitkou, ve které žalobkyně namítala nedostatečné vypořádání této námítky.
5. Zásah do vlastnického práva žalobkyně taktéž spatřovala ve skutečnosti, že stavební úřad do rozhodnutí nezahrnul podmínky, které žalobkyně požadovala k ochraně SZTE. Dodala, že stavební úřad v podmínce č. 7 pouze uvedl, že budou respektovány podmínky vyjádření žalobkyně ze dne 9. 6. 2020. Takové stanovení podmínek označila za neurčité, jelikož podmínky nejsou výslovně obsaženy ve výrokové části rozhodnutí, nejsou uvedeny v odůvodnění rozhodnutí a ani nejsou připojeny jako příloha rozhodnutí a jsou dle žalobkyně nedostačující k ochraně SZTE, neboť se nelze domáhat jejich dodržování. K dopisu ze dne 9. 6. 2020 podotkla, že ten byl vyhotoven před oznámením o zahájení stavebního řízení ze dne 24. 6. 2020, nebyl adresován stavebnímu úřadu a rovněž není uveden jako podklad rozhodnutí.
6. Žalobkyně dále namítala, že stavební úřad nevyrozuměl účastníky dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a o právu vyjádřit se k nim, v důsledku čehož žalobkyně nemohla specifikovat požadavek na zapracování konkrétních podmínek. Podotkla, že Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

námítku nemožnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí uplatnila již v odvolání, k čemuž žalovaný v žalobou uvedeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyně měla možnost se k doplnění či upřesnění svého stanoviska vyjádřit v desetidenní lhůtě. Dle žalobkyně není zjevné, jakou lhůtu měl žalovaný na mysli a podle jaké zákona tuto lhůtu určil. Dodala, že pokud měl stavební úřad pochybnosti, zda žalobkyně požaduje do rozhodnutí zapracovat podmínky uvedené v námitkách, měl postupovat dle § 37 odst. 3 správního řádu a žalobkyně se dotázat.

7. Dále konstatovala, že stávající zdroj tepla bude funkční ještě v době, kdy již bude funkční nový zdroj tepla a během té doby může tento nový zdroj ovlivňovat zdroj SZTE. Dle žalobkyně se tak jedná o situaci, kdy musí být uzavřena dohoda dle § 77 odst. 4 energetického zákona. Doplnila, že tato dohoda je povinnou přílohou žádosti o stavební povolení, a tedy zákonnou podmínkou řízení, bez které není stavbu nového zdroje možno povolit. Žalobkyně však žádnou dohodu s odběratelem tepla neuzavřela.
8. Uvedla, že stavebník v řízení předložil energetický posudek Ing. Tomáše Nováka z října 2019. Dle zprávy Státní energetické inspekce ze dne 22. 10. 2020, kterou žalobkyně v řízení předložila, byl však tento posudek zpracován v rozporu se zákonem. Správní orgány tedy před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí prokazatelně věděly, že energetický posudek byl vypracován v rozporu se zákonem. Podotkla, že stanovisko orgánu ochrany ovzduší je v rozporu se zákonem o ochraně ovzduší, jelikož povoluje zdroj, který je dle vyhlášky č. 78/2013 Sb. ekologicky neproveditelný. Z výše uvedeného je dle žalobkyně zřejmé, že stavebník v řízení neprokázal splnění podmínky stanovené v § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší. Dodala, že závazná stanoviska, která odkazují na energetický posudek a vycházejí z něj, jsou nicotná, neboť stavební úřady mají povinnost odůvodnit, jak byly splněny podmínky dle § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší. V této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2017, č. j. 10 As 84/2014-59, a podotkla, že jako účastnice stavebního řízení měla právo na to, aby bylo vydáno zákonné rozhodnutí při zjištění úplného stavu věci. Za situace, kdy je žalobkyně limitována podáním námitek dle § 114 stavebního zákona, musí být zajištěno právo přezkumu v rozsahu základních zásad správního řízení.
9. Žalobkyně namítala, že poučení o právu podat námitky obsažené v oznámení stavebního úřadu ze dne 24. 6. 2020 nebylo v souladu se zněním § 114 stavebního zákona, neboť zcela chyběl text obsažený ve větě druhé a třetí § 114 odst. 1 stavebního zákona. Toto oznámení tedy bylo dle žalobkyně nezákonné a nelze k němu přihlížet. Za situace, kdy žalobkyně nebyla řádně poučena o právu podat námitky, nemohly správní orgány k jejím námitkám nepřihlížet či je označit za námitky překračující zákon.
10. Dále žalobkyně namítala, že byla zkrácena na právu na přezkum závazných stanovisek dotčených orgánů státní správy, neboť správní orgány samy konstatovaly, že energetický posudek považují i přes stanovisko Státní energetické koncepce za podklad souladný se zákonem.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. K žalobkyniní uplatněným námitkám předně uvedl, že obdobné námitky uplatnila žalobkyně již v podaném odvolání a odkázal na žalobou napadené rozhodnutí. K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu uvedl, že podkladem žádosti o vydání stavebního povolení byla projektová dokumentace zpracovaná oprávněnou osobou. Součástí žádosti bylo i stanovisko žalobkyně ke stavbě ze dne 9. 6. 2020, které obsahovalo podmínky pro zajištění ochrany SZTE. Dodal, že žalobkyně byla vedlejším účastníkem řízení z důvodu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

možného dotčení jejího majetku nacházejícího se v místě, kde bude stavba prováděna, aniž by však bylo ze strany stavebníka do této technologie jakkoli stavebně zasahováno.

12. Za nedůvodnou považoval žalovaný námitku absence souhlasu žalobkyně dle § 184a stavebního zákona, neboť ze strany stavebníka nebylo do technologie ve vlastnictví žalobkyně nijak zasahováno, a proto stavebník nebyl povinen souhlas žalobkyně dokládat. Dále uvedl, že stavební úřad se vypořádal se všemi námitkami žalobkyně, přičemž vycházel především z předložené projektové dokumentace, kterou vyhodnotil jako úplnou a přehlednou. Dodal, že stavební úřad a následně i žalovaný nepřihlíželi k námitkám týkajícím se územní energetické koncepce, neúplnosti žádosti o stavební povolení, neúplnosti rozhodnutí a závazného stanoviska vycházejícího z neúplného podkladu – energetického posudku, neboť tyto námitky překračovaly rozsah uvedený v § 114 odst. 1 stavebního zákona. Dodal, že žalobkyně nebyla v dané věci stavebníkem, a proto postupem podle § 114 odst. 1 stavebního zákona nedošlo ke krácení jejích práv. Dle žalovaného je nedůvodná i námitka žalobkyně, dle které byla nesprávně poučena o právu podat námitky dle § 114 stavebního zákona, jelikož žalobkyně nebyla v předmětném řízení účastníkem podle zvláštního právního předpisu, a tudíž by jí nepřislušelo uplatňovat námitky směřující k ochraně veřejného zájmu.
13. K námitce nezohlednění podmínek, které žalobkyně požadovala zapracovat do stavebního povolení, žalovaný předně uvedl, že podmínky uvedené ve stanovisku žalobkyně ze dne 9. 6. 2020 byly stavebním úřadem do stavebního povolení zapracovány. Dodal, že v případě stanovení podmínek dle § 115 odst. 1 stavebního zákona není nutná doslovná citace podmínek účastníků řízení a rovněž mu není zřejmý konkrétní zásah do vlastnického práva žalobkyně, který nezohledněním jejích podmínek vznikl.
14. Námitku žalobkyně týkající se nemožnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí označil za nedůvodnou, neboť ve stavebním řízení platí zásada koncentrace, dle které mohou být námitky účastníků řízení a závazná stanoviska dotčených orgánů uplatněna nejpozději při ústním jednání. Konstatoval, že stavební úřad od ústního jednání upustil a v oznámení o zahájení stavebního řízení stanovil lhůtu 10 dnů pro uplatnění námitek a závazných stanovisek s tím, že k později uplatněným námitkám nebude přihlédnuto. Po tomto oznámení stavební úřad již žádné podklady neshromáždil, a tudíž neměl důvod pro postup dle § 36 odst. 3 správního řádu.
15. Ve vztahu k námitce absence dohody dle § 77 odst. 4 energetického zákona konstatoval, že v tomto případě se nejednalo o zřízení nebo provozování náhradního nebo jiného zdroje, a stavebník proto dohodu ve smyslu § 77 odst. 4 energetického zákona nebyl povinen předložit.

Posouzení věci soudem

16. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádřil-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
17. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

18. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 29. 4. 2020 podal stavebník žádost o vydání stavebního povolení na předmětnou stavbu. Na základě toho, že předložená žádost neobsahovala požadované náležitosti, vyzval dne 7. 5. 2020 stavební úřad stavebníka k doložení potřebných podkladů a téhož dne řízení o žádosti přerušil. Po doložení potřebných podkladů stavební úřad dne 24. 6. 2020 oznámil zahájení stavebního řízení týkající se předmětné stavby jemu známým účastníkům s tím, že do 10 dnů od doručení tohoto oznámení mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námitky. Dne 7. 7. 2020 byly stavebnímu úřadu doručeny námitky žalobkyně a následně dne 10. 7. 2020 byl stavebnímu úřadu doručen podnět vyhotovený téhož dne, který žalobkyně adresovala Státní energetické inspekci. Následně dne 6. 8. 2020 vydal stavební úřad stavební povolení, proti němuž žalobkyně podala odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
20. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, kterou žalobkyně spatřovala ve skutečnosti, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou, dle které se stavební úřad nevypořádal s námitkou týkající se otázky vlastnictví topárenského zařízení. Soud konstatuje, že po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žalovaný se v rozsahu zajišťujícím přezkoumatelnost rozhodnutí touto námitkou zabýval na straně 5 napadeného rozhodnutí, přičemž konstatoval, že se stavební úřad se všemi námitkami vypořádal, posoudil je a své závěry srozumitelně zdůvodnil. Soud dále podotýká, že stavební úřad na straně 12 stavebního povolení mj. k otázce zásahu do vlastnického práva k SZTE uvedl, že se jedná o soukromoprávní, resp. podnikatelské zájmy, které nemají být řešeny ve stavebním řízení, přičemž stavební úřad poukázal na rozsudky Nejvyšší správního soudu sp. zn. 7 As 68/2015 a 4 As 70/2015. Stavební úřad též ve stavebním povolení konstatoval, že určil účastenství žalobkyně v daném řízení dle § 109 stavebního zákona z důvodu existence topárenského zařízení v jejím vlastnictví (jako provozovatele SZTE) v předmětném bytovém domě a jeho možného dotčení. V napadeném rozhodnutí se žalovaný ztotožnil s hodnocením stavebního úřadu o účastenství žalobkyně v daném stavebním řízení (srov. strany 6 a 7 rozhodnutí žalovaného). Z uvedeného tedy plyne, že správní orgány neměly pochybnost o vlastnictví žalobkyně k topárenskému zařízení (SZTE a kompaktní předávací stanice), a že tak shledaly, že topárenské zařízení je ve vlastnictví žalobkyně. Rozhodnutí správních orgánů proto soud vyhodnotil jako přezkoumatelné.
21. Dále se soud zabýval námitkou, že stavební úřad do rozhodnutí nezahrnul podmínky, které žalobkyně požadovala k ochraně SZTE, když stavební úřad v podmínce č. 7 pouze uvedl, že budou respektovány podmínky vyjádření žalobkyně ze dne 9. 6. 2020. Z uvedené formulace podmínky č. 7 ve výrokové části stavebního povolení dle soudu jednoznačně plyne, že stavební úřad akceptoval podmínky, které žalobkyně určila v jejím souhlasu s provedením stavby ze dne 9. 6. 2020. Soud tak nesouhlasí se žalobkyní v tom, že by formulace podmínky č. 7 byla neurčitá, neboť je zcela srozumitelné, co daná podmínka stanovuje a jaký je její smysl. Z formulace uvedené podmínky lze tudíž jednoznačně seznat, jak stavební úřad Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodl, tj. že požaduje dodržet podmínky uvedené ve vyjádření žalobkyně ze dne 9. 6. 2020, které je součástí správního spisu a jehož obsah je účastníkům řízení dostupný. Bylo pak třeba hodnotit, zda je takto specifikovaná podmínka vymahatelná (vykonatelná), jak též namítala žalobkyně. Soud přisvědčuje žalobkyni v tom, že pokud nejsou jednotlivé podmínky ve výrokové části stavebního povolení stanoveny a ani není jako příloha rozhodnutí připojen souhlas žalobkyně ze dne 9. 6. 2020, nejsou dané podmínky pro stavebníka závazné a nelze se domáhat jejich dodržování. V tomto směru je tedy výroková část stavebního povolení stížena vadou, kterou žalovaný v odvolacím řízení nenapravit. Podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. však platí, že soud zruší i bez jednání napadené rozhodnutí „pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.“ Z ustálené judikatury vyplývá, že ne každá vada řízení podle citovaného ustanovení představuje důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. V rozsudku ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016-39, Nejvyšší správní soud dovodil, že takový postup je namísto tehdy, „je-li rozumně představitelné, a to i jen jako jedna z více variant toho, k čemu všemu mohlo uvedené porušení ve spojení s dalším navazujícím vývojem řízení vést, že obsah rozhodnutí o věci samé by byl v důsledku tohoto porušení jiný, a navíc nejen jiný, ale současně i nezákonný, než pokud by k porušení nedošlo.“ V každém případě je povinností soudu, aby zvážil, nakolik mají zjištěné vady vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, a své úvahy vtělil do odůvodnění rozsudku. Soud se proto musel zabývat tím, nakolik byla zjištěná vada závažná a do jaké míry mohla ovlivnit výsledek řízení.

22. Žalobkyně s nedostatečným vymezení podmínek z jejího souhlasu ze dne 9. 6. 2020 spojovala to, že není dostatečně zajištěna ochrana SZTE. Soud proto hodnotil, zda výrokem stavebního povolení a v něm stanovených podmínek pro provedení stavby je zajištěna ochrana vlastnických práv žalobkyně k SZTE. Soud k tomu zdůrazňuje, že z projektové dokumentace, dle které má stavba být provedena, vyplývá, že nové zařízení pro přípravu tepla a teplé vody v bytovém domě bude instalováno v nové místnosti (kotelně), která vznikne přeměnou z dílny. Instalace plynových kotlů a zásobníků se tudíž nijak nedotkne kompaktní předávací stanice, která je situována v jiné místnosti, což je patrné i z výkresů zaznamenávajících současný a budoucí stav, které jsou součástí projektové dokumentace. Dále je z projektové dokumentace zřejmé, že nebude nijak zasahováno do rozvodů vedoucích ke kompaktní předávací stanici z vnějšku budovy.
23. Konkrétně v části B.3.a) souhrnné technické zprávy projektové dokumentace je obsaženo, že v současné době je objekt zásobován ze systému SZTE žalobkyně neprůlezným topným kanálem, kterým je přivedeno potrubí termální vody pro ohřev teplé vody v objektu a také primární potrubí do stávající objektové kompaktní předávací stanice osazené v samostatné místnosti v 1. PP objektu. Dále je v souhrnné technické zprávě konstatováno, že po vybudování nového zdroje dojde k odpojení původního zdroje, kompaktní předávací stanice bude demontována včetně příslušenství (tlaková expanzní nádoba 300 litrů a akumulární nádoba 500 litrů) a bude vrácena majiteli. Dále je tam stanoveno, že během demontáže nesmí dojít k poškození teplovodního zařízení a měřiče tepla a studené vody budou demontovány za účasti dodavatele tepla; hlavní uzavírací armatury na přívodních potrubích na vstupu do objektu z topného kanálu budou uzavřeny (jeden nový) a zaslepeny. Veškerá nevyužívaná potrubí budou demontována.
24. Dále je v části 3 technické zprávy projektové dokumentace týkající se odpojení od CZT uvedeno, že po vybudování nového zdroje dojde k odpojení původního zdroje tepla, když stávající vnější rozvody do objektu budou ponechány. Na vstupu do objektu budou uzavírací armatury uzavřeny a opatřeny novými zaslepovacími přírubami (přírubové armatury) a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

záslepkami (závitové armatury). Na přívodním potrubí topné vody bude v letní odstávce osazen nový uzavírací ventil včetně zaslepovací příruby. Následně bude kompaktní předávací stanice demontována včetně příslušenství (tlaková expanzní nádoba 300 litrů a akumulární nádoba 500 litrů) a celá technologie bude vrácena majiteli. Během demontáže nesmí dojít k poškození a měřiče tepla a studené vody budou demontovány za účasti dodavatele tepla. Veškerá nevyužívaná potrubí budou demontována. Zároveň jsou v této části technické zprávy obsaženy fotografie detailu vstupu venkovních rozvodů do objektu a detailu kompaktní předávací stanice v objektu. Současně je v technické zprávě stanoveno, že montáž jednotlivých zařízení smí provádět pouze oprávněné organizace, přičemž dodavatelská společnost musí mít oprávnění k montáži plynových zařízení a její pracovníci osvědčení od Technické inspekce České republiky.

25. Jak z projektové dokumentace, tak i výrokové části stavebního povolení, v němž je uvedeno, že rozsah staveniště bude uvnitř objektu, je zřejmé, že práce budou prováděny pouze uvnitř objektu, a nebudou tak prováděny výkopové práce, které by mohly ohrožovat rozvody nacházející se mimo bytový dům. Změnou způsobu vytápění a přípravy teplé vody tak dle soudu při provádění stavebních a instalačních prací při změně vytápění a přípravy teplé vody nedojde k zásahu do SZTE. Z projektové dokumentace soud též zjistil, že dojde k odpojení od SZTE, kdy budou za přítomnosti pracovníků žalobkyně zaslepeny přívody do objektu. Toto odpovídá i požadavkům, které žalobkyně formulovala v souhlasu ze dne 9. 6. 2020. Zároveň projektová dokumentace stanoví, že veškeré práce související s instalací nového zdroje vytápění a ohřevu teplé vody budou provádět odborní pracovníci. Na základě výše uvedeného proto soud dospěl k závěru, že stavební povolení podmínkou, že práce budou prováděny dle projektové dokumentace, dostatečně zajišťuje ochranu vlastnických práv žalobkyně k SZTE. Z projektové dokumentace totiž vyplývá, že změnou způsobu vytápění a ohřevu teplé vody dojde pouze k zaslepení přívodů uvnitř objektu, k čemuž dojde v letní odstávce, přičemž kompaktní předávací stanice a měřiče teplé vody a tepla budou demontovány za přítomnosti pracovníků žalobkyně. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že otázky související se odpojením a zaslepením stávající tepelné přípojky ze SZTE či s její další nadbytečností ovšem nemohly být řešeny v daném stavebním řízení, neboť se jedná o otázky týkající se právě soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a stavebníkem odkazuje (bližší odst. 32 tohoto rozsudku). Soud tak shledal, že vada spočívající v tom, že podmínka č. 7. stavebního povolení není vymahatelná, nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí správních orgánů, pro kterou by soud měl napadené rozhodnutí, a popřípadě i stavební povolení, zrušit, jelikož projektová dokumentace odpovídajícím způsobem chrání vlastnické právo žalobkyně k SZTE.
26. Podle § 109 písm. d) stavebního zákona je účastníkem stavebního řízení vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena.
27. Podle § 112 odst. 1 stavebního zákona oznámí stavební úřad účastníkům řízení, kteří jsou mu známi, a dotčeným orgánům zahájení stavebního řízení nejméně 10 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. Zároveň upozorní dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námítky, popřípadě důkazy mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto. Oznámení o zahájení stavebního řízení a další písemnosti v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků; v řízení s velkým počtem účastníků se oznámení o zahájení řízení a další písemnosti v řízení doručují postupem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podle § 144 odst. 6 správního řádu, dotčeným orgánům se doručuje jednotlivě; účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci řízení podle § 109 písm. a) až d). U stavebních záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další písemnosti v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 3 správního řádu; jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle § 109 písm. a) až d). V případě řízení s velkým počtem účastníků se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech řízení účastníci řízení podle § 109 písm. e) a f) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí přímo dotčených vlivem záměru.

28. Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona může účastník řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.
29. Podle § 77 odst. 4 energetického zákona může odběratel tepelné energie zřídit a provozovat náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením nebo může ovlivnit jeho provoz, teplonosnou látku v rozvodném tepelném zařízením nebo její parametry, pouze po písemné dohodě s držitelem licence na rozvod tepelné energie.
30. Podle § 77 odst. 5 energetického zákona změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění může být provedena pouze na základě stavebního řízení se souhlasem orgánů ochrany životního prostředí a v souladu s územní energetickou koncepcí. Veškeré vyvolané jednorázové náklady na provedení těchto změn a rovněž takové náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení včetně odstranění tepelné přípojky nebo předávací stanice uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje.
31. Dále se soud zabýval námitkou nedostatečně zjištěného stavu věci, neboť dle žalobkyně není zřejmé, jaká část rozvodů je v jejím vlastnictví. Soud má za to, že stav věci byl zjištěn dostatečně, jelikož z projektové dokumentace je zřejmé, že do daného bytového domu jsou přivedeny rozvody SZTE, které jsou včetně následně připojené kompaktní předávací stanice ve vlastnictví žalobkyně. V rámci stavby má dojít k uzavření uzavíracích armatur, které se nacházejí na přírodních rozvodech SZTE ještě před kompaktní předávací stanicí, přičemž po jejich uzavření má dojít k jejich zaslepení. Součástí odpojení objektu od SZTE má být i demontáž kompaktní předávací stanice, která má být včetně jejího příslušenství vrácena jejímu majiteli, tedy žalobkyni. Soud dále uvádí, že dle podmínek, které žalobkyně sama stanovila ve vyjádření ze dne 9. 6. 2020, nesmí být zařízení v jejím vlastnictví poškozeno. V projektové dokumentaci je rovněž stanoveno, že nesmí dojít k poškození zařízení ve vlastnictví žalobkyně.
32. Pokud jde o zaslepení části soustavy SZTE, nezbyvá než konstatovat, že jde o nutný důsledek vyplývající přímo ze stavebního povolení, neboť s popsanou změnou způsobu vytápění je spojeno i to, že po dokončení stavby dojde k provedení odpojení topné soustavy od SZTE,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tzn. uzavření armatur na vstupu do objektu. Otázky související se odpojením a zaslepením stávající tepelné přípojky ze SZTE či s její další nadbytečností ovšem nemohly být řešeny v daném stavebním řízení, neboť se jedná o otázky týkající se právě soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a stavebníkem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2019, č. j. 6 As 304/2018-37, odst. 20). V této souvislosti je rovněž vhodné upozornit na právní úpravu obsaženou v § 77 odst. 5 věty druhé energetického zákona, dle které veškeré vyvolané jednorázové náklady na provedení těchto změn a rovněž takové náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje. Náklady spojené s provedením stavebních změn dle § 77 odst. 5 energetického zákona je tedy povinen hradit ten, kdo tuto změnu iniciuje.

33. Uzavřením a zaslepením armatur tak dle soudu nedojde k porušení vlastnického práva žalobkyně k SZTE, neboť prosté odpojení, tedy uzavření uzavíracích armatur a jejich zaslepení, nemůže být neoprávněným zásahem do SZTE, neboť jde o logický důsledek povolení změny způsobu vytápění dotčeného objektu. Ve vztahu k demontáži kompaktní předávací stanice soud dále uvádí, že kompaktní předávací stanice bude žalobkyni vrácena, a to včetně jejího příslušenství. Skutečnost, že dojde k demontáži kompaktní předávací stanice ve vlastnictví žalobkyně, je otázkou soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a stavebníkem, které nemohly být řešeny ve stavebním řízení. Správní orgány tak nepochybily, pokud otázky související s demontáží kompaktní předávací stanice ve stavebním řízení neřešily. Pokud pak nebyla demontáž kompaktní předávací stanice předmětem stavebního řízení, je zřejmé, že stavebník nebyl povinen doložit souhlas žalobkyně dle § 184a stavebního zákona. Námitka žalobkyně o nutnosti doložení souhlasu dle § 184a stavebního zákona proto nemůže být důvodná.
34. K námitce nedostatečného poučení žalobkyně dle § 114 odst. 1 stavebního zákona soud předně konstatuje, že poučení dle § 114 odst. 1 stavebního zákona, které bylo uvedeno v obou oznámeních o zahájení řízení, bylo neúplné, neboť v něm byla uvedena toliko citace věty první § 114 odst. 1 stavebního zákona, a v poučení tak nebyly citovány věta druhá a třetí daného ustanovení. Chybějící poučení o nepřipustnosti určitých námitek však nemá za následek jejich přípustnost a následnou povinnost stavebního úřadu se těmito námitkami věcně zabývat. Stavební úřad tedy pochybil, jestliže v oznámení o zahájení řízení necitoval úplně znění § 114 odst. 1 stavebního zákona. Nicméně toto pochybení nemělo vliv na zákonitost rozhodnutí, jelikož žalobkyně ve stavebním řízení mohla uplatnit - a také uplatnila - veškeré námitky, a nijak tedy nebyla zkrácena na svých právech. Některé z námitek žalobkyně pak byly pouze vyhodnoceny jako námitky uplatněné nad rámec § 114 odst. 1 stavebního zákona.
35. K žalobkyní namítanému nepoučení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim dle § 36 odst. 3 správního řádu soud uvádí, že k poslednímu doplnění podkladů ze strany stavebníka došlo dne 23. 6. 2020. Následujícího dne zaslal stavební úřad oznámení o zahájení řízení dle § 112 odst. 1 stavebního zákona všem jemu známým účastníkům řízení. V tomto oznámení bylo současně uvedeno, že *„[d]otčené orgány mohou uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námitky, popřípadě důkazy do 10 dnů od doručení tohoto oznámení. K později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto. Účastníci řízení mohou nahlížet do podkladů rozhodnutí na stavebním úřadu Magistrátu města Děčín (budova B1 – ul. 28. října 1155/2, Děčín I).“* Z doručky založené ve správním spise vyplývá, že žalobkyni bylo toto oznámení doručeno prostřednictvím datové schránky dne 25. 6. 2020. Do okamžiku vydání rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 6. 8. 2020 nebyl správní spis doplněn o žádné další

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podklady, a žalobkyně se tudíž mohla vyjádřit k úplné žádosti obsahující veškeré podklady. Dle soudu oznámením ze dne 24. 6. 2020 byla žalobkyně dostatečně poučena o právu seznámit se s poklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. K žalobkyní namítané nejasnosti ohledně 10denní lhůty soud podotýká, že tato lhůta byla stanovena v oznámení o zahájení stavebního řízení v souladu s § 112 odst. 1 stavebního zákona, na který bylo v oznámení rovněž odkázáno. S ohledem na výše uvedené soud námitku nemožnosti seznámit se s podklady a vyjádřit se k nim dle § 36 odst. 3 správního řádu shledal nedůvodnou.

36. Dále se soud zabýval otázkou postavení žalobkyně v posuzovaném správním řízení a rozsahem námitek, které byla oprávněna v žalobě proti napadenému rozhodnutí namítat. Jak již vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 108/2010-71, rozsah žalobních námitek je determinován postavením žalobkyně ve správním řízení, tj. důvodem jejího účastenství ve stavebním řízení, respektive tím, jaká její veřejná subjektivní práva mohla být vydáním napadeného rozhodnutí dotčena. Z § 114 odst. 1 stavebního zákona vyplývá, že účastník řízení podle § 109 stavebního zákona není oprávněn vznášet jakékoliv námitky, ale jen takové, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících účastenství ve stavebním řízení.
37. Z judikatury Nejvyššího správního soudu také vyplývá, že provozovatel, resp. vlastník SZTE, může vznášet námitky jen z důvodu dotčení vlastnického práva či jiného věcného práva, nicméně nepřísluší mu námitky na ochranu veřejného zájmu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2014, č. j. 5 As 91/2013-50, ze dne 25. 9. 2014, č. j. 10 As 84/2014-59, a ze dne 30. 4. 2015, č. j. 4 As 70/2015-27). Soud neshledal důvod, proč by se měl v daném případě od judikatury Nejvyššího správního soudu odchýlit a námitky žalobkyně týkající se energetického posudku, závazného stanoviska orgánu ochrany ovzduší a porušení § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší v tomto smyslu shledal nedůvodnými.
38. Ve smyslu uvedeného proto soud dospěl k závěru, že pokud jde o námitku žalobkyně týkající se neprokázání splnění podmínek dle § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší stavebním úřadem, jedná se o námitku, ke kterým žalobkyně nebyla v předmětném stavebním řízení oprávněna, a správní orgány k ní tudíž vůbec nemusely přihlížet. Dále je třeba zdůraznit, že žalobkyně je právnickou osobou podnikající v oblasti energetiky, přičemž není legitimována k ochraně ovzduší (na tomto úseku veřejné správy mají působnost dle § 27 zákona o ochraně ovzduší orgány ochrany ovzduší), a ani nemůže být jako podnikající právnická osoba zkrácena na právu na příznivé životní prostředí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2018, č. j. 9 As 140/2017-29). Soud považuje za vhodné poukázat též na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, č. j. 9 As 50/2015-36, podle něhož „[s]těžovatelkou uplatněné námitky o veřejném zájmu na provozuschopnosti soustavy SZTE a udržení dosavadních nákladů nelze podřadit pod námitky proti projektové dokumentaci stavebních úprav ve smyslu § 114 odst. 1 stavebního zákona, neboť se týkají zcela jiné roviny zájmů. Je třeba rozlišovat změnu způsobu vytápění z pohledu energetického a stavebního zákona projednávanou ve stavebním řízení na jedné straně a soukromoprávní vztah, z něhož vyplývají důsledky spočívající v omezení dodávek tepelné energie do předmětného bytového domu a případně i v omezení provozu SZTE na straně druhé. Je zřejmé, že změna způsobu vytápění není v zájmu stěžovatelky, neboť sníží její dosavadní odbyt tepelné energie, nicméně tento její zájem jako soukromého subjektu není v daném řízení relevantní a neurčuje postavení stěžovatelky jako účastníka veřejnoprávního řízení. Skutečnost, že stěžovatelka provozuje SZTE dle energetického zákona ve veřejném zájmu [§ 2 odst. 2 písm. c) bod 14.] a že SZTE je šetrným systémem dodávek tepelné energie v širší oblasti a pro více odběratelů, nedává stěžovateli právo jako soukromé osobě a podnikateli s tepelnou energií osobovat si oproti

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jiným subjektům ochranu veřejných zájmů a oponovat stavebnímu záměru jiných soukromých osob z pozice ochránce veřejných zájmů, která mu nepřísluší.“

39. K námitce rozpornosti předloženého energetického posudku se zákonem soud podotýká, že možností provozovatele SZTE uplatňovat námitky týkající se energetického posudku se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2018, č. j. 4 As 209/2018-34, ve kterém uvedl, že *„námitka stěžovatelky ohledně náležitostí energetického posudku nemohla být uplatněna s ohledem na ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona. Krajský soud ani žalovaný se tudíž vůbec nemuseli věcně zabývat námitkou stěžovatelky, že nebyla splněna podmínka stanovená v § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší spočívající v předložení energetického posudku k prokázání ekonomické nepřijatelnosti. Ustanovení § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší vskutku nezakládá žalobkyni žádné veřejné subjektivní právo zásobovat fyzické či právnické osoby tepelnou energií (proti jejich vůli), ani právo, aby jako vlastník SZTE vystupovala k ochraně veřejných zájmů na úseku ochrany ovzduší“*. Soud se s tímto názorem Nejvyššího správního soudu ztotožňuje a dodává, že v souvislosti s energetickým posudkem a z něj vycházejících závazných stanovisek tudíž nemohlo vůči žalobkyni ani dojít k porušení § 2 odst. 1 a 4 správního řádu, jak namítala v žalobě.

40. V souvislosti s námitkou absence písemné dohody mezi ní a stavebníkem se soud nejprve zabýval rozdílem mezi § 77 odst. 4 a 5 energetického zákona. K jejich rozdílu odborná literatura uvádí: *„Odlišnost v případě odstavce 5 tkví v tom, že zde nebude možno hovořit o ovlivnění provozu rozvodného zařízení ve smyslu odstavce 4, tj. o ovlivnění provozováním jiného zdroje. Ze samotného jazykového znění odstavce 4 to sice nevyplývá, neboť by bylo možno do určité míry hovořit o ovlivnění provozu rozvodného tepelného zařízení i při samotném odpojení konkrétního odběrného místa, nicméně předně by zde nebyl ospravedlněn natolik významný zásah do soukromoprávní sféry odběratele za situace, kdy již nechce využívat služeb infrastruktury centrálního zásobování, tj. již nemusí strpět právní omezení plynoucí z užívání předmětu obecné potřeby a veřejného zájmu; dále je třeba vycházet z toho, že odstavec 5 stanoví veřejnoprávní podmínky provedení změny způsobu vytápění včetně řešení takové situace ve vztahu k dodavateli, přičemž při splnění zákonem stanovených podmínek je možno nepochybně hovořit o nároku na realizaci odpojení od odběrného tepelného zařízení, kterému by neměly být činěny překážky z důvodu soukromoprávních zájmů třetích osob, které zájmy odběratele významně nepřevyšují (když s ohledem na trend snižování množství odběru tepla z rozvodných zařízení nelze hovořit v případě odpojení odběrného místa o zásadním problému majícím na dodavatele ekonomicky či technicky ničující efekt, byť na celou soustavu má pochopitelně více takových případů efekt agregovaný). Pokud tedy odstavec 5 hovoří o změně způsobu dodávky či změně způsobu vytápění, bude se jednat v zásadě o každý případ, kdy odběratel přestane odebírat tepelnou energii z rozvodného tepelného zařízení či zdroje provozovaných držitelem licence (případ nad rámec situace popsané v odstavci 4), anebo bude provozovat svůj zdroj s nimi propojený.“* (srov. Zdvihal, Z., Svěráková, J., Med, J., Osadská, J. a kol.: Energetický zákon. Komentář. 1. vydání., C. H. Beck, Praha: 2020, 1805 s.).

41. Soud uvádí, že písemná dohoda musí být dle § 77 odst. 4 energetického zákona uzavřena, pokud se jedná o náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením, anebo pokud tento náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie může ovlivnit provoz rozvodného tepelného zařízení, teplotonosnou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry. Žalobkyně tvrdí, že v jejím případě se jedná o druhý z důvodů, pro který byla písemná dohoda nezbytná. Shodnou námitku uplatnila žalobkyně již v řízení před stavebním úřadem. K této námitce stavební úřad uvedl, že v rámci realizace plynové kotelny, resp. po jejím vybudování, budou prováděny práce na odpojení od SZTE.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Skutečnost, že stavba bude od SZTE odpojena, je patrná z projektové dokumentace, například ze souhrnné technické zprávy, ve které je uvedeno, že „v rámci projektové dokumentace pro stavební povolení je řešeno odpojení od rozvodů SZTE (CZT) v objektu.“ Jak vyplývá i z výše citované odborné literatury, odpojením od SZTE dochází ke změně způsobu vytápění, která je upravena v § 77 odst. 5 energetického zákona, a nejedná se tedy o stavbu dle § 77 odst. 4 energetického zákona. Pro požadovanou stavbu tedy podmínka písemné dohody mezi žalobkyní a stavebníkem nebyla podmínkou povolení stavby. Námitka tak není důvodná.

42. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl k návrhu žalobkyně dokazování místním ohledáním, neboť skutkový stav potřebný pro rozhodnutí soudu byl zjištěn dostatečně, a místní ohledání tak nebylo pro rozhodnutí věci potřebné. Také další žalobkyní navržené dokazování (správním spisem, žádostí o stavební povolení, oznámením o zahájení stavebního řízení, námitkami žalobkyně, stavebním povolením stavebního úřadu, odvoláním žalobkyně, vyjádřením dotčených orgánů státní správy ke zprávě Státní energetické inspekce a použitelnosti závazných stanovisek, rozhodnutím žalovaného, odpovědí Ministerstva životního prostředí ze dne 16. 3. 2021, č. j. MZP/2021/530/404, a zprávou Státní energetické inspekce ze dne 22. 10. 2020, č. j. SEI-7930/2020/42.100_03) soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl, neboť uvedené listiny jsou součástí správního spisu, jímž se ve správním soudnictví dokazování neprovádí.
43. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto soud žalobu výrokem I. tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náhrada nákladů řízení ze zákona nepřisluší, proto soud výrokem II. tohoto rozsudku vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 18. dubna 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.